

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 132. Caroli IX. Regis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI.
A.C. 1574.

arma sumere liceat contra suum Principem, qui sua auctoritate abutitur? quod omnino licere, Calvinistæ in alio libello typis vulgato comprobatum reddere nitebantur, exinde autem magis adhuc tumultum augebant.

§. CXXXI.

Tumultus a Montgomerio in Normania excitati.

*Avila &
The. l. c.
Dupleix hist.
de France t.
3. p. 316.*

Postquam Montgomerius Comes in Normaniam venerat, mox ad eum turmatim Calvinistæ, ac factiosi homines magno numero confluerant, quorum ope Comes intra exiguum temporis spatium Danfronium, Carantonum, Sancti Laudi oppidum, & Valonias cepit: tot autem victoriarum rapiditas, cui accesserat metus, ne Elisabetha Angliæ Regina cum Comite conspiraret, Regem adegit, ut Jacobum Matignonum adversus eum emitteret, qui etiam Laudi Montgomerium aggressus est, atque eundem captivum abduxit, & Danfronium recuperavit: Carantonum vero, & Valoniæ nequidem expectato obsidionis impetu deditionem fecere: unde eo saltem tempore pax in hac Provincia restituta est.

§. CXXXII.

Caroli IX. Regis obitus.

Cura

Cum hæc interea gererentur, Carolus IX. Galliarum Rex diuturno languore consumptus, cum mortis suæ horam appropinquare cerneret, Matrem suam in regni Administratricem nominabat, edito hanc in rem diplomate regio, quod datum est apud Vincennas die trigesima Maji, qua etiam Rex obiit annos natus viginti tres, undecim Menses, ac viginti octo dies, postquam tredecim annis, quinque Mensibus, & viginti quinque diebus regnaverat. Postremis vitæ suæ hebdomadibus insolita prorsus patiebatur symptomata: nonnunquam enim exiliens lacertos cum maxima violentia intendebat, sanguisque per omnes corporis meatus summo impetu sese diffundebat, quinimo etiam extra poros penetrabat: inde vero Protestantes prorsus insulse observabant, quod id effectus esset divinæ Nemesis horrendam cædem ejus jussu patratam plectentis, insuper cum Regina, Andegavensium Duce in Poloniam abeunte, incautius dixisset, quod haud diu ibidem moraturus sit, hinc nonnulli hujus Regis mortem fuisse acceleratam suspicabantur: ut vero sinistra hæc opinio evanesceret, præsentibus Medicis mortui corpus a chirurgis apertum est, in quo livores a causa incognita reperti

Sæcul. XVI.

A.C. 1574.

Thuan. l. 57.

Mezeray p.

299.

Sæcul XVI
A.C. 1574

conceptam multorum opinionem auxerunt potius, quam minuerunt.

Ceterum ejus cadaver Vincennas ad Sancti Dionysii Ecclesiam solitis ritibus delatum est, ubi Arnaldus Sorbinus celebris illius ævi Concionator, & postea Nivernensis Episcopus, qui morienti adstitit, mortuo etiam oratione funebri parentavit, nec minus Romæ etiam Antonius Muretus præsentibus summo Pontifice, & Cardinalibus in laudem Regis perorabat: quinimo Angliæ Regina exequias quoque Londini in Ecclesia Divi Pauli celebrari jussit.

§. CXXXIII.

Reginæ Matris sollicitudo in sedandis tumultibus.

Postea Catharina de Medicis, cum Regni Administratrix fuisset declarata, primas eo curas intendit, ut tumultibus merito timendis præcaveret: ea propter Provinciarum Magistratus, Gubernatores, ceterosque præcipuos Regni Ministros datis literis sibi conciliare nitentibus: ut vero pariter Protestantibus indultam conscientiæ libertatem, ac cetera omnia a defuncto Rege eisdem nimis liberaliter concessa firmaret, inducias cum Rupellensibus concludi jussit: nihilominus, cum Regina hac agendi ratione accersiti Poloniæ Regis adventum